

7 Αυγούστου 2023

Ω Παναγιά μου Τηνιακιά! (Μωραϊτίδης Άλέξανδρος)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Ὅταν εἰσέλθῃς εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου, ἀμέσως πρὸς τὰ ἀριστερὰ συναντᾷς τὸ εἰκονοστάσιον, ὅπου εἶναι τοποθετημένη ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας τῆς Τηνιακιᾶς, ἡ Μεγαλόχαρη. Εἶναι δύο σπιθαμῶν τὸ μῆκος καὶ μιᾶς τὸ πλάτος.

Τὴν περιβάλλει ἓνα πλαίσιον καλλιτεχνικώτατον ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἄργυρου καὶ εἶναι κατάφορτος ἀπὸ πολύτιμα ἀφιερώματα, ἐνῶ πολλὰ ἄλλα κρέμανται ἐπάνωθεν ἀπὸ τὴν ἀκοίμητον κανδήλαν τῆς.

Εἶναι ταξίματα ὄλων τῶν εἰδῶν: Ὀφθαλμοί, χεῖρες, πόδες, κεφαλαί, ἀνθρωπάκια, καραβάκια, λέμβοι, βόδια, πρόβατα· ὅλα ἀπὸ ἄργυρου ἢ χρυσοῦ ἢ ἀσημόχρυσου ἐνθυμίζουν ἓναν πόνον θεραπευθέντα, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐχαριστίας ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εὔρον τὴν βοήθειαν καὶ τὴν προστασίαν τῆς Μεγαλόχαρης.

Ὁ προσκυνητὴς αὐθορμήτως γονατίζει ἀμέσως ἐπὶ τῶν πλακῶν καὶ ἱκετεύει τὴν Δέσποιναν τῶν οἰκτιρμῶν καὶ ἀσπάζεται τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα Τῆς.

Καὶ ὅταν στρέψῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ, μένεις κατάπληκτος ἀπὸ τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν πλουσιωτάτην αὐτοῦ διακόσμησιν.

Πολυέλαιοι, πολυκάνδηλα, κανδήλια, τέμπλον, εἰκόνες, ἀπαστράπτουν ἀπὸ ἄργυρου καὶ χρυσοῦ. Ἀναρίθμητα ἀφιερώματα κρεμάμενα ἀπὸ παντοῦ παρουσιάζουν ἓνα μεγαλεῖον, τὸ ὅποιον μόνον εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον δύναται νὰ συναντήσῃ κανεὶς.

Καὶ ἡ ψυχὴ ταπεινωμένη εὐρίσκεται ὡς εἰς ὄνειρον, εἰς ἄλλον θεῖον κόσμον.

Ἡ πανήγυρις

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως τοῦ ναοῦ, εἴτε κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου εἴτε κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου, τὸ θέαμα ἔξω τοῦ ναοῦ, εἰς τὴν αὐλήν, εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὸν λιμένα, δὲν περιγράφεται. Παντοῦ πλῆθος πιστῶν ἀμέτρητον, παντοῦ κυματίζει ἡ γαλανόλευκος, παντοῦ θέαμα γραφικόν!

Κατάφορτα ἀπὸ προσκυνητὰς καταπλέουν τὰ ἀτμόπλοια καὶ τὰ ἱστιοφόρα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ προκυμαῖαι γεμίζουν ἀπὸ τοὺς προσκυνητάς, ἄρρενας καὶ θήλειες, πάσης ἡλικίας, οἱ ὅποιοι ἐκκινοῦν διὰ τῆς μεγάλης λεωφόρου, διὰ νὰ ἀνέλθουν εἰς τὸν ναόν.

Ἐδῶ συναντῶνται οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς ὑπαίθρου χωρὶς διακρίσεις πλούτου ἢ καταγωγῆς· τοὺς ἐνώνει καὶ τοὺς κάνει ἴσους ἡ πίστις.

Χωρικοὶ καὶ χωρικάι μὲ τὰς γραφικὰς ἑλληνικὰς ἐνδυμασίας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἀποτελοῦν μίαν ὡραΐαν καὶ πολύχρωμον ἀνθοδέσμη.

Κινοῦνται βραδέως. Πόσον χαίρει κανεὶς νὰ τοὺς βλέπη ἠνωμένους, ἀγαπημένους, θεοσεβεῖς!

Ἡ λεωφόρος, σημαιοστόλιστος δεξιὰ καὶ ἀριστερά, πλημμυρίζει ἀπὸ κόσμον. Οἱ προσκυνηταὶ ἀναβαίνουν σεμνοπρεπεῖς μὲ τὰ δῶρα των, μὲ τὰ ταξίματά των.

Πόση εὐλάβεια καὶ πόση εὐχαρίστησις εἰς τὰ πρόσωπά των!

Πόσους μῆνας καὶ ἔτη προητοίμαζον τὴν εὐσεβῆ αὐτὴν προσκύνησιν!

Οἱ κῆποι, ἡ πλακόστρωτος αὐλὴ τοῦ ναοῦ ἐπληρώθησαν ἐντὸς ὀλίγου ἀπὸ κόσμον. Μόλις ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ ἀνέλθῃ ἐπάνω.

Τὸ μεγαλοπρεπέστατον, ὅμως, πράγματι τῆς μεγίστης αὐτῆς ἑορτῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι ἡ Λιτανεία.

Μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐκκινεῖ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ καταλήγει εἰς τὴν παραλίαν.

Τῆς ὅλης πομπῆς προπορεύονται λάβαρα, ἑξαπτέρυγα καὶ φανοί, καὶ ἀκολουθεῖ ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τῆς Θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Παναγίας, τὴν ὁποῖαν σηκώνουν ναῦται τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Συνοδεύουν τὴν τελετὴν αἱ ἀρχαί, τὸ χρυσοστόλιστον ἐπιτελεῖον τῶν πολεμικῶν, τὰ ὁποῖα καταπλέουν εἰς τὴν χάριν τῆς ἑορτῆς, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν.

Οἱ κώδωνες τοῦ μεγαλοπρεποῦς ναοῦ δίδουν τὸ σύνθημα μιᾶς γενικῆς κωδωνοκρουσίας ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν γειτονικῶν χωρίων.

Τὰ πολεμικά, σημαιοστόλιστα, χαιρετίζουν μὲ κανονιοβολισμούς, ἐνῶ τὰ ἄλλα πλοῖα ἀναταράσσουν γῆν καὶ θάλασσαν μὲ τὰς σειρῆνας των πανηγυρίζοντα καὶ ἐκεῖνα τὴν ἑορτὴν.

Ὁ λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου ἀναπέμπει τὰς δεήσεις του πρὸς τὴν Παναγίαν Θεοτόκον:

... Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἀγίας Σου χεῖρας πρὸς τὸν Υἱόν Σου ὄρον,
τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους Σου...

(Ὑμνος εἰς τὴν 15 Αὐγούστου)

Τὸ θυμίαμα ἀναβαίνει πρὸς τὸν Οὐρανόν καὶ οἱ ἄνθρωποι κλίνουν τὰς καρδίας των
καὶ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς ἀχράντους πόδας Της τὰ πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν Της.

Καὶ Ἐκείνη δὲν ἀρνεῖται εἰς κανένα τὴν στοργὴν καὶ τὴν παρηγορίαν Της. Αὐτὸ
μαρτυροῦν τὰ θαύματά Της, αὐτὸ ὑπόσχεται τὸ στοργικόν Της βλέμμα ἀπὸ τὴν
μικρὰν εἰκόνα Της.

Τὴν μεγάλην Χάριν, τὴν ὁποῖαν ἀφειδῶς σκορπίζει ἡ Παναγία, καὶ τὸν πλοῦτον τοῦ
ναοῦ Της, ἀπηθανάτισεν ἡ λαϊκὴ μοῦσα.

Εἰς κάθε λίκνον βρέφους τὰ τρυφερὰ μητρικὰ χεῖλη τραγουδοῦν ὡς γλυκύτετον
νανούρισμα:

ὦ Παναγιά μου Τηνιακιά,

μὲ τὰ πολλὰ καντήλια,

φύλαγε τὸ παιδάκι μου,

νὰ σοῦ τὰ κάμω χίλια!...

(Διασκευὴ Ν. Α. Κοντοπούλου)

Πηγή: agiazoni.gr